

Förändringar i begravningsleden

Riter och seder kring dödsfall och begravning brukar förändras långsamt. Under pandemiåren har förändringen accelererat. Främst ser vi att det som redan var på gång förändrats snabbare än tidigare.

1887 Första kremationen i Sverige.

1926 Borgerliga begravningar blir tillåtna.

1959 De första minneslundarna invigs i Malmö och Västerås.

1979 Kremering och jordbegravning är lika vanliga.

2012 Längsta tillåtna tiden mellan dödsfall och gravsättning eller kremering förkortas till en månad.

2021 Allt fler kyrkotillhöriga väljer icke-kyrklig begravning.

Begravningsceremonin är till för såväl de levande som för den döde.

Från kollektiv ceremoni till personlig ceremoni

Tidigare

Den dödes liv och livsåskådning centralt.

Den dödes önskan har prioritet.

Ceremonin är ett överlämnade av den döde till gravens vila (Gud, evigheten ...), ett tillfälle för tack, farväl, förlåt och för de efterlevande att gå vidare i livet.

Nu och i framtiden

De sörjandes behov blir mer centralt.

De sörjandes livsåskådning blir mer centralt och styr omhändertagande av den döde och vilken ceremoni det blir.

Riterna kring död och begravning blir allt mer personliga

Den döde sveps i egna kläder

Musikvalet

Utsmyckning av kista, gravplats

Platsen för begravningsceremonin

Livsstilsbegravningar

2922

personer ville sprida aska
utanför begravningsplats

2729 fick tillstånd

2382 av dem ville sprida
över vatten

(År 2019)

Begravningar utan känd ceremoni

7%	2017
8%	2018
8%	2019
11%	2020
10%	2021
10%	2022
10 %	2023

”Akt över urna”

= Begravning med urna

Fördubblas under år 2020

Kremering innan ceremoni

4%	2016
8%	2019
13%	2020
16%	2022 Q1-Q2
14%	2022
15%	2023

Om trenden fortsätter kommer inom fem år var fjärde och inom tio år var tredje begravningsceremoni ske med urna istället för kista.

Var äger begravningsceremonin rum?

Kyrkan (invigt)

Begravningskapell (invigt eller inte?)

På kyrkogården

I skogen, vid sjön, stranden, fäboden, fotbollsplanen, sommarstugan, den dödes hem, utsiktsplatsen, klipporna vid havet.

Lång tid mellan dödsfall och begravning

1980	13,5
2012	21,6
2014	19,5
2015	20,3
2016	21,2
2017	21,7
2018	22,3
2019	23,2
2020	23,7
2021	24,4
2022	24,9
2023	25,4

Är de långa tiderna värdiga?

Kan och ska vi starta en kampanj mot de långa tiderna?

Hur kan en sådan kampanj se ut?

“Vill du att din gamla mamma ska ligga och ruttna?”

Risken är att resultatet inte blir kortare tider utan fler direktkremation utan ceremoni och ceremonier med urna.

Tid mellan dödsfall och begravning i Europa

Norge 10 arbetsdagar

Danmark 8 veckodagar

Finland 14 dagar (ingen lagstiftning)

Island 14 dagar

Lagstiftat 5 dagar

Holland, Belgien, Frankrike

24-48 timmar

Grekland, Spanien, Portugal -
Medelhavsländerna

Varför dessa skillnader?

Vet inte!

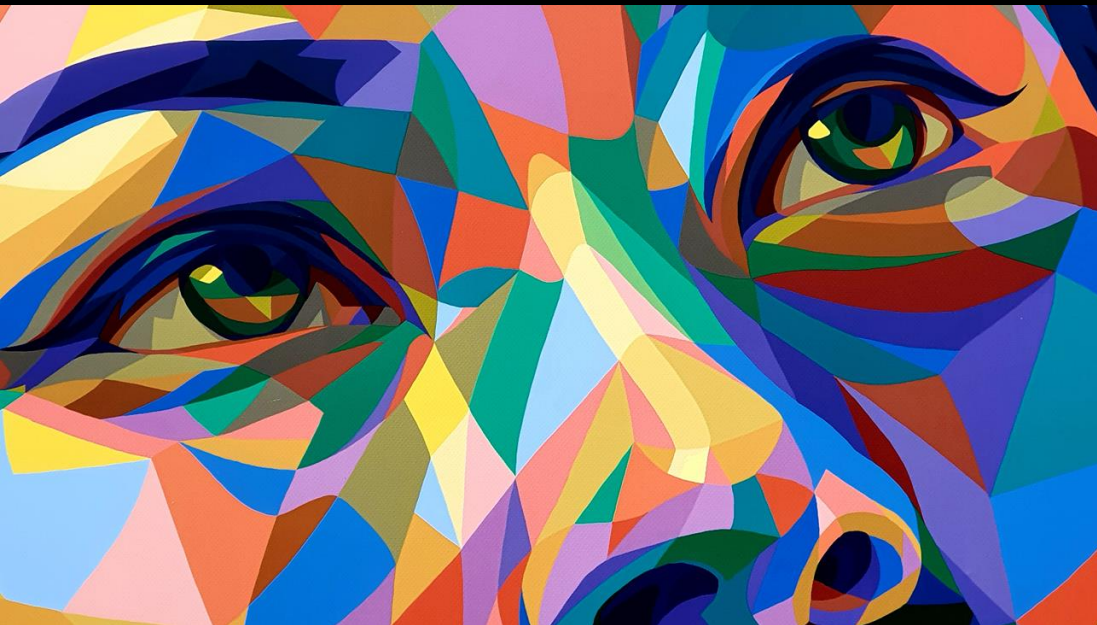

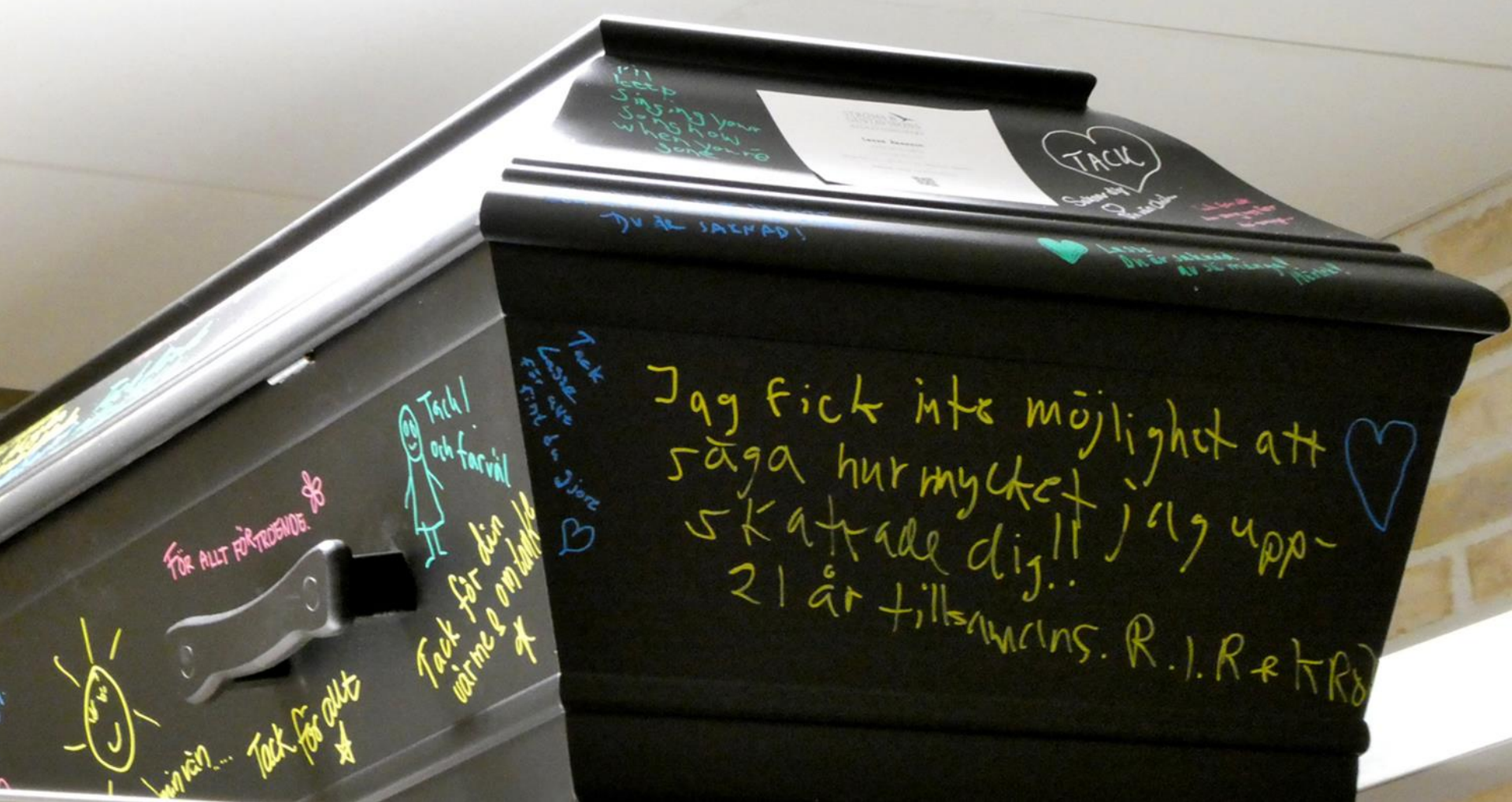
Vad kommer att bli bestående?

Vad kommer att bli bestående?

- Långa tider
- Ingen känd ceremoni
- Borgerliga begravningar av kyrkotillhöriga och andra trosbekännare
- Begravning med urna
- Privata riter - privatisering
- Utomhusceremonier
- Inkultration
- Större mångfald

Aldrig har så mycket förändrats så snabbt

JAG FÖRSÖKTE
I ALLA FALL

www.aggedal.se

jan-olof@aggedal.se

jan-olof.aggedal@svenskakyrkan.se